

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1891.

(Zawiera Nr. 24—29.)

24.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 7. lutego 1891,
o zaprowadzeniu w Faresinie delegacyi komory, sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską.

W Faresinie na wyspie Kresie zaprowadzona została delegacja komory, sprawująca oraz służbę portową i zdrowotną morską, która rozpoczęła urzędowanie już dnia 2. stycznia 1891.

Delegacja ta otrzymała te same upoważnienia celnicze, które delegacyom takim w Przymorzu są nadawane (Dz. u. p. Nr. 10 z r. 1883) i jest nadto upoważniona do ekspedywowania towarów wywozowych od cła uwolnionych, których wywóz nie ma być udowodniany.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

25.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1891,

o upoważnieniu komory pomocniczej I. klasy w Prostrednej Stienawie (Mittelsteine) w Czechach do stosowania postępowania przewoźnego z cedulą awizacyjną w obrocie kolejowym przez obszar pruski.

Upoważnia się c. k. komorę poniocniczą I. klasy w Mittelsteine w Czechach do stosowania w obrocie

przewoźnym przez Prusy postępowania awizacyjnego, rozporządzeniem z dnia 2. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 8), w obrocie kolejowym dla towarów przewoźnych, zaprowadzonego, tak samo jak c. k. komory w rozporządzeniu z dnia 28. października 1887 (Dz. u. p. Nr. 137) wymienione.

Steinbach r. w.

26.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20. lutego 1891,
tyczące się umieszczania znaków przemysłowych na naczyniach używanych do przewozu syrupu (melasu) uwolnionego od podatku.

W porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu uzupełnia się §. 14 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888) postanowieniem, że znak przemysłowy (godło przedsiębiorstwa na naczyniach [beczkach, kesonach]) używany do przewozu syru (melasu) uwolnionego od podatku, może być podległy wyboru przedsiębiorstwa albo uwidoczniony trwałą farbą, szybko schnącą, albo wyobrażony na tarczy papierowej, która dla zabezpieczenia od wpływów wilgoci powleczona być powinna po stronie wydrukowanej istotą wody nie przepuszczającą (np. warstwą żywicy) i odpowiednim klejem przykleiona.

Znak przemysłowy umieszczony (uwidoczniony) być ma u bęczek na dnie, a u kesonów na szyi tak zwanego hełmu.

Gdy te same naczynia używane bywają do przewozu mleczu z rozmaitych wyrobni cukru, umieszczając znak przemysłowy, trzeba znaki do dawniejszych posyłek użyte usunąć lub uczynić niewidocznymi.

Steinbach r. w.

27.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1891,

co do należności, która dyurnistom, odbywającym podróże służbowe, ma być płacona za przejazd ze stacji kolej żelaznych lub statków parowych i do tychże stacji.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami rozporządza się co następuje:

Dyurnistom w podróżach służbowych zatrudnianym przyznaje się za przejazdy z dworców kolejowych lub stacji statków parowych i do tychże dworców lub stacji wynagrodzenie w kwocie 50 c. za każdy przejazd a to także wtedy, gdy są komisym wspólnym na pomocników przydani, jeżeli w powozie urzędników, składających komisję, nie mogą się pomieścić.

Postanowienie artykułu XXII. przepisu o dyetach z r. 1812, jakież §. 7go rozporządzenia ministerialnego z dnia 3. lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169), tyczące się wspólnego używania pojazdów przez komisje wspólne, stosowane być ma także do tych przejazdów.

Steinbach r. w.

28.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. lutego 1891,

tyczące się przyłączenia gmin Radziszowa i Jurczyce do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddzielają się gminy Radziszów i Jurczyce razem z obszarami dworskimi od okręgu

Sądu powiatowego myślenickiego a obwodowego wadowickiego i przyłączają do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego i Sądu krajowego krakowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Schönborn r. w.

29.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 24. lutego 1891,

którem uzupełnia się §. 77 rozdziału I. przepisów tymczasowych o żegludze i policyi rzecznej na Dunaju wydanych dnia 31. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122).

W porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa uzupełnia się §. 77 rozdziału I. (postanowienia ogólne) przepisów tymczasowych o żegludze i policyi rzecznej na części Dunaju przecinającej Górną i Dolną Austryą, wydanych dnia 30. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122) i tenże będzie opiewał odtąd jak następuje:

§. 77 rozdziału I.

„Na wszystkich mostach, przez główne koryto Dunaju prowadzących, w ciągu całego okresu, w którym żegluga jest otwarta, oświecać należy w nocy (t. j. od zachodu aż do wschodu słońca) środek pola, którym statki mają przepływać a to latarnią rzucającą światło czerwone, z rzeki łatwo widzialne.

W którym punkcie każdego w szczególności mostu latarnia ta ma być zawieszona, tudzież czy ma oświetlać drogę za wodą i pod wodą czy tylko jeden kierunek, postanawia właściwa Władza administracyjna krajowa ze względem na potrzeby miejscowe.

Statki wiosłowe, zmuszone zatrzymać się lub przybić do lądu poza obrębem miejsce do tego przeznaczonych, jakież promy i ich czołna kotwicowe, młyny pływające i wszelkie budynki pływające powinny być w nocy oświetlone latarnią rzucającą światło białe, z rzeki łatwo widzialne. Parowce, zatrzymujące się nie przy pomoście przystani lecz gdzieindziej, winny wystawiać w nocy na maszcie lub kominie latarnię z jasnym światłem zielonym, z rzeki łatwo widzialne.

W braku szczególnych układów obowiązek oświetlania cięży na właściwemu przedmiotu, który ma być oświetlany.“

Bacquehem r. w.